

ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МЕДИЧНОГО ПРЕДСТАВНИКА: СТРУКТУРНИЙ АНАЛІЗ

Білоусова Наталя Анатоліївна

Науковий керівник: д-р. пед. наук, професор Пуховська Л.П.

Представництво «Вьорваг Фарма ГмБХ і Ко. КГ»

Україна

На національному ринку праці існує досить велика затребуваність у кваліфікованих медичних представниках, адже на фармацевтичному ринку постійно з'являються нові суб'єкти – вітчизняні компанії та зарубіжні представництва, нові лікарські засоби. Про це свідчать статистичні дані. Так, за даними служби статистики в Україні (<http://www.ukrstat.gov.ua/>) обсяг реалізованої фармацевтичної продукції зріс з 2891,3 грн. у 2010 році до 15684,3 грн. у 2017 році. Серед працівників, які займаються просуванням лікарських засобів, більшу частину складають медичні представники. Їх підготовку в Україні, зазвичай, здійснюють фармацевтичні компанії. Проте, як показують результати вивчення наукової літератури, питання дослідження професійної компетентності цих фахівців залишається поза увагою вчених.

Метою даного наукового пошуку є з'ясування структури професійної компетентності медичних представників на основі вивчення зарубіжної літератури.

Базуючись на результатах вивчення вимог до медичних представників [], практичного досвіду роботи у вітчизняних фармацевтичних компаніях і зарубіжних представництвах, нами зроблено висновок про складність зазначеної професії, а отже, і професійної компетентності. Принагідно зазначити, що до її структури треба включити *когнітивно-інтелектуальний* компонент (медичні знання і знання області фармації, що забезпечує єдиний зв'язок між галузями охорони здоров'я і фармацевтичним бізнесом та здатність до їх постійного оновлення; знання фармакоелектроніки, та вмінням вільно оперувати цифрами щодо фармацевтичних продаж).

Інформаційно-комунікаційний компонент передбачає інформування лікарів з метою просування лікарських засобів; уміння: спілкуватися з лікарями, провізорами, пацієнтами, фірмами-постачальниками тощо, вести перемовини, працювати в команді; володіти інформаційною культурою: користуватися електронною поштою та веб-сайтами, комп'ютерними програмами та цифровими технологіями, які нині підняті в ранг корпоративних цінностей у більшості корпорацій.

Важливе місце в цій структурі посідає *соціально-педагогічний* компонент – володіння такими соціальними навичками, як мотивація до навчання лікарів і пацієнтів; уміння навчати продуктам – очно на місцях і онлайн у режимі реального часу, організувати і проводити конференції і семінари, тренінги, навчальні презентації, відео-уроки проводити консультації з юридичних і медичних питань тощо [с. 18-20].

Підґрунтям для постійного розвитку зазначених вище компонентів є *професійні та особистісні якості* медичного працівника: цілеспрямованість,

комунікабельність, відповідальність, організованість, креативність. Йому мають бути притаманні лідерські та ораторські навички, пунктуальність, прагнення до постійного інтелектуального розвитку тощо.

Список використаних джерел:

1. Білоусова Н.А. Професійна підготовка медичних маркетологів: європейський контекст. *Професійна освіта: проблеми і перспективи*. 2016. № 11. С. 115-119.
2. Снижение комплексности: разработка стратегии работы с поставщиками. *Pfiffikus. Корпоративный журнал для сотрудников компании WÖRWAG Pharma*. 2017. Сентябрь.

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ЯК УМОВА ЕФЕКТИВНОГО ВТІЛЕННЯ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ НА УРОКАХ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

канд. філол. наук, доцент Чередник Тетяна Павливна
Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т.Г.Шевченка
Україна

Постановка проблеми. Процеси глобалізації, що бурхливо відбуваються сьогодні, маркують не тільки реальну дійсність та навколишнє середовище, а й серйозно позначаються на позиції людини у світі. Можливість вільного перетину географічних кордонів, зміни форм та характеру комунікації непередбачувані соціальні виклики, – все це потребує від сучасної людини миттєвого осмислення та швидкої поведінкової реакції. В Україні останнім часом все частіше говорять про відповідальність за долю молодого покоління [3]. Так у Законі України «Про освіту» (стаття 12) підкреслено, що «метою повної загальної середньої освіти є всебічний розвиток, виховання і соціалізація особистості, яка здатна до життя в суспільстві та цивілізованій взаємодії з природою, має прагнення до самовдосконалення і навчання впродовж життя, готова до свідомого життєвого вибору та самореалізації, відповідальності, трудової діяльності та громадянської активності» [1].

Українська школа має підготувати молодь до життя в умовах дискретного світу, і тому завдання компетентнісного навчання спрямовано на набуття різноманітного досвіду, на формування та розвиток готовності до творчої самореалізації в умовах підвищених ризиків. Умовність існуючих кордонів змушує сучасну людину до переосмислення власної позиції у світі. Навчання мов, осмислення набутків рідної та інших культур (а література є часткою культури), формування готовності до комунікації з представниками різних етносів є вимогою часу і завданням для школи і багато в чому для вчителів зарубіжної літератури.

Незважаючи на карколомні суспільні зміни, якими позначилося ХХІ ст., сучасний школяр залишається читачем, а книга (часто-густо електронна) не